

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. december 11. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bélyeghamisítás vétsége és más bűncselekmény miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. év február hó 15. napján kihirdetett **1.B.1109/2005/19.** számú ítéletének az **I., VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottakra vonatkozó részét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlott cselekményét 4 rb. bélyeghamisítás vétségének,

a VI., VIII., XIV.r. vádlottak cselekményét bélyeghamisítás vétségének minősíti.

Az **egyéb érdekelt** részére kiadni rendelt bűnjeleket az **irányítószám, Helység, utca, házszám** alá kell kiadni.

Az első fokú eljárás során felmerült, a fellebbezéssel érintett vádlottak által fizetendő bűnügyi költsége összege helyesen az alábbi:

I.r. vádlott : 110.233.- (egyszáztízezer-kettőszázharminchárom) forint,

VI.-VII.r. vádlottak személyenként 25.157.- (huszonötezer-egyszázötvenhét) forint,

VIII.r. vádlott: 35.494.- (harmincötezer-négyszázkilencvennégy) forint,

XIV.r. vádlott: 75.757.- (hetvenötezer-hétszázötvenhét) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I., VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy I.r. vádlott lakcíme: **irányítószám, Helység, utca, házszám.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb. folytatólagosan, bűnsegédi bűnrészesként elkövetett bélyeghamisítás vétségében, a VII.r. vádlottat bélyeghamisítás vétségében, a VI.r., a VIII.r. és a XIV.r. vádlottakat 1-1 rb. bűnsegédi bűnrészesként elkövetett bélyeghamisítás vétségében, amelyet a VI.r. vádlott folytatólagosan követett el.

Ezért az I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 6 hónap fogházra és 200.000.- forint pénzmellékbüntetésre, a VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottakat egyezően 180 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását az I.r. vádlott vonatkozásában egy évi próbaidőre felfüggesztette.

Az I.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét a VI., VII., VIII.r. vádlottak vonatkozásában egyezően 600.- forintban, míg a XIV.r. vádlott vonatkozásában 450.- forintban határozta meg.

A VI., VII., VIII.r. vádlottakkal szemben egyezően kiszabott 108.000.- forint pénzbüntetést és a XIV.r. vádlottal szemben kiszabott 81.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén egyezően 180 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

Az I.r. vádlott vonatkozásában kiszabott 200.000.- forint pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 5.000.- forintként rendelte fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A nyomozati eljárás során az I., VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottaktól lefoglalt gázórák lefoglalását megszüntette és azokat az egyéb érdekeltneknek rendelte kiadni.

Kötelezte az I.r. vádlottat fizessen meg 103.260.- forint, a VI. és VII.r. vádlottakat egyezően 23.600.- forint, a VIII.r. vádlottat 32.460.- forint, míg a XIV.r. vádlottat 82.860.- forint bűnügyi költséget.

Megállapította, hogy 69.800.- forint bűnügyi költséget az állam visel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és a VI.r. vádlottak, valamint védőik a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, próbára bocsátás alkalmazása végett, a

Bf.I.341/2007/7.

VII.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, elsődlegesen bizonyítottság hiánya okából történő felmentés, másodlagosan próbára bocsátás alkalmazása, harmadlagosan a kiszabott pénzbüntetés enyhítése érdekében fellebbeztek. A VIII. és XIV.r. vádlottak, illetőleg védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.312/2007. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, azonban kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményeit részben nem a törvénynek megfelelően minősítette akkor, amikor a bélyeghamisítás bűncselekményét vétségi alakzatnak értékelte. Álláspontja szerint ugyanis a vádlottak a Be. 307. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint büntetendő bélyeghamisítás büntettét, illetve annak a Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédi bűnrészességet valósították meg.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a bejelentett fellebbezések nem alaposak, de nem osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat sem.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az iratok egybehangzó adatai, valamint tényből levont következtetés alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

A személyi részt illetően: az I.r. vádlott és házastársa az átlagot lényegesen meghaladó jövedelemmel rendelkezik.

Az első fokú ítélet tényállásában az I.r. vádlott és a felesége vonatkozásában megjelölt, fejenként 80.000.- forint jövedelem nyilvánvalóan nem elegendő a tulajdonukban lévő javak megszerzéséhez, illetőleg a megélhetésük biztosításához. Erre figyelemmel szükséges a tényállás helyesbítése.

Az I/1. tényállási pontot illetően: az I.r. vádlott neve: vezetéknév első utónév második utónév.

Az I.r. vádlott által használt gázmérő típusa helyesen: NSZK.

A XIV. r. vádlottat terhelő hitelrészlet összege - helyesen - havi 800.- forint.

Az I/1., 6., 8 és 12. tényállási pontokat kiegészíti azzal, hogy az I., VI., VIII. és XIV.r. vádlottak a hitelesítő plomba hamis voltáról tudtak, és a gázórákat ennek tudatában használták azok leolvasásakor.

A tényállás ezirányú kiegészítése azért szükséges, mert a vádlottak által tudottan hamis plombát az **egyéb érdekelt** a gázóra leolvasások alkalmával hitelesnek fogadta el, amikor a fogyasztások mennyiségét valóságosnak tekintette, így tehát azok a vádlottak által felhasználásra kerültek.

Az elkövetéskor hatályban volt a gázszolgáltatásokról szóló 1994. évi XLI. törvény (Gszt.) 25. § (1) bekezdése kimondja, hogy a szolgáltatott és felhasznált gáz mennyiségének és teljesítményének méréséről a fogyasztóknál - az átalánydíjas fogyasztók kivételével - a gázszolgáltató gázmérővel, vagy mérési rendszerrel gondoskodik. A fogyasztás díját a fogyasztásmérő adatai alapján kell megállapítani és elszámolni.

A Gszt. 25.§ (2) bekezdése szerint a lakossági fogyasztók gázmérőinek felszerelése, karbantartása és időszakos újrahitelesítése a gázszolgáltató feladata, a gázmérő a gázszolgáltató tulajdona, állagmegóvása a fogyasztó kötelessége.

Az ugyanezen szabályozási tárgyat érintő, az elbíráláskor hatályos a földgázellátásról szóló 2003. évi LXII. törvény 41. § (1) bekezdése szerint a szállítói, illetve az elosztói engedélyes a közüzemi fogyasztónak leszállított földgáz mennyiségének és teljesítményének méréséről, a fogyasztási jellegnek megfelelő, a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény szerint hiteles gázmérővel, vagy mérési rendszerrel gondoskodik. A 42. § (6) bekezdése kimondja, hogy a gázmérő állagmegóvása és védelme a fogyasztó kötelessége.

A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (Müt) 6. § (2) bekezdése kimondja, hogy joghatással járó mérést, mérési feladat elvégzésére alkalmas, hiteles mérőeszközzel vagy használati etalonnal ellenőrzött mérőeszközzel kell végezni. A (3) bekezdés a) pontja szerint hiteles a mérőeszköz, amelyet a mérési szervek hitelesítettek.

Az I., VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottak a tényállásbeli magatartásukkal megszegték az elkövetéskor hatályban volt Gszt. 25. § (2) bekezdésében írt állagmegóvási, továbbá a hiteles mérőeszköz használati - a Müt. 6. § (2) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja szerinti - kötelezettségeiket.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, így az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a másodfokú eljárásban irányadó volt.

Bf.I.341/2007/7.

Ami a felmentéseket célzó fellebbezéseket illeti, megállapítható, hogy azok a bizonyítékok mérlegelését támadják.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, részletesen számot adott az általa beszerzett bizonyítékokról.

Nem vitás, hogy önmagukban az egyes terhelő bizonyítékok nem tennék lehetővé - minden kétséget kizáró módon - a VII., VIII. és XIV. r. vádlottak bűnösségének megállapítását, azonban összességükben értékelve azokat, már valamennyiük tekintetében alapot adnak az erre vezető következtetésre.

Ami az egyes bizonyítékokat illeti, rögzíthető, hogy senki által kétségbe nem vont tényként került rögzítésre a gázórákon talált plombák hamis volta. A keletkezésükre vonatkozóan a XIII.r. elítélt beismerő vallomása szolgáltatott egyértelmű bizonyítékot, amikor elmondta, hogy a hamis plombákat ő helyezte el a mérőórákon.

Nem képezte vita tárgyát az sem, hogy valamennyi óra manipulált volt. Erre vonatkozóan szintén nyilatkozott a XIII.r. elítélt, mégpedig akként, hogy a manipulálást minden esetben ő végezte el.

A gázórákon található - az érintetlenségüket bizonyító - fóliák egy része sérült, míg egy része sértetlen volt. Mivel ezekkel kapcsolatosan már nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely a vádlottak bűnösségére vonatkozóan értékelhető adatot szolgáltatna, ezért az ítéltábla ezeknek nem tulajdonított jelentőséget.

A terhelő bizonyítékokat erősítették, és így a vádlottak bűnösségét alátámasztó bizonyítékok közé sorolhatók a fogyasztói szokásokra vonatkozó gázszolgáltatói adatszolgáltatásnak a számadatai is. Ezek ugyanis lényeges változást mutatnak a manipulált gázórák leszerelése előtti, illetőleg utáni időszakok tekintetében. Bár kétségtelen, hogy önmagukban a fogyasztói szokások sem szolgálhatnak a bűnösségre levonható következtetés alapjául, hiszen fontos tényezők, pl. milyen időjárás volt az adott években, illetőleg milyen mennyiségű területet fűtöttek akkor, vagy, hogy használt-e a fogyasztó más típusú kazánt, stb. nem került megvizsgálásra.

Egyenként tehát egyik bizonyíték sem szolgálhatna a VII., VIII. és XIV. r. vádlottak bűnösségének megállapítására, azonban összességükben egy olyan zárt láncolatot alkotnak, amely minden kétséget kizáróan megállapíthatóvá teszi azt, hogy a felmentésüket kérő vádlottak elkövették a tényállásban írt cselekményeket.

Az elsőfokú bíróság tehát helyesen következtetett az I., VI., VII., VIII. és XIV. r. vádlottak bűnösségére, azonban tévedett az I., VI., VIII. és XIV.r. vádlottak cselekményének minősítésekor.

A Btk. 307. § (2) bekezdése szerint, aki hamis bélyeget felhasznál, a Be. 307. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti cselekményeknek megfelelően büntetendő. A (4) bekezdés kimondja, hogy a büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, közérdekű munka vagy pénzbüntetés, ha a bélyeghamisítást kisebb vagy azt el nem érő értékű bélyegre követik el.

A tényállás kiegészítéséből kikövetkezően az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlottak azzal, hogy a XIII.r. elítelt által a gázórájukon elhelyezett hamis plombáról tudomással bírtak, felhasználói lettek azoknak a gázóráik leolvasásakor, hiszen a gázóra leolvasó azokat hitelesnek fogadta el. Ez egy olyan állapot bűncselekmény, amely a jogellenes helyzet fennállásáig folyamatosan megvalósult.

Ebből adódik, hogy cselekményük a Btk. 307. § (2) bekezdésében írt felhasználói magatartás tettesi alakzatának minősül. Fontos kihangsúlyozni, hogy nem vitásan bűnsegédi cselekvőség is megállapítható az I., VI., VIII. és XIV. r. vádlott vonatkozásában, amely a Btk. 307. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző a XIII. r. elítelt által megvalósított bűncselekményekhez kapcsolódik, azonban ez a részesi magatartásuk beolvad a tettesi magatartásukba. Ennek megfelelően az ítélet tábla az elkövetői minőségüket tettesinek értékelte.

A megyei bíróság nem indokolta, hogy a bélyeghamisításnak miért a vétségi alakzatát állapította meg ítéletében, amit a fellebbviteli főügyészség egyébként sérelmezett is. Erre figyelemmel az első fokú ítélet indokolását kiegészítve az ítélet tábla rögzíti, hogy álláspontja szerint abban az esetben, ha egy bűncselekménynek a büntető törvényben a privilegizált alakzata is szabályozásra kerül, akkor valamennyi elkövetési magatartásnál vizsgálni kell azt, hogy az elkövető tényállásban rögzített cselekvősége minősülhet-e eszerint.

A gázórákon elhelyezett hitelesítő plomba olyan hatósági jelzés, amely a mérőeszköz vonatkozásában egy ellenérték fejében lefolytatott hitelesítési eljárást bizonyítja. Mivel a bélyeghamisítás privilegizált alakzata értékhez kötött, ezért az ítélet tábla e hatósági jelzés vonatkozásában is szükségesnek tartja az elkövetés értékének a vizsgálatát. Álláspontja szerint a plombának, mint bélyegnek az értéke a hitelesítésért megfizetett díjában jelenik meg. Mindezekből következően a vádlottak cselekvősége azért minősül a

Bf.I.341/2007/7.

bűncselekmény privilegizált alakzatának, mert köztudomású tény az, hogy a hitelesítési eljárások nem érik el a 200.000.- forintos értékhatárt.

Ennek megfelelően az I., VI., VII., VIII. és XIV. r. vádlottak által megvalósított cselekmények a Btk. 307. § (2) bekezdése szerint minősülő és a (4) bekezdés szerint büntetendő bélyeghamisítás vétségének minősülnek.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, a megváltozott minősítésre figyelemmel már nem súlyosító körülmény a folytatólágosság, illetőleg nem enyhít a bűnsegédi minőség sem.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények ellenére is az ítéletábra úgy látja, hogy az I., VI., VII., VIII. és XIV. r. vádlottakkal szemben a cselekményeikben, illetőleg a személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel arányban álló büntetéseket szabott ki az elsőfokú bíróság.

Az I.r. vádlott cselekményei egymással többszörös halmazatban állnak, így azok veszélyesebbek a társadalomra, tehát a vele szemben kiszabott, végrehajtásban próbaidőre felfüggesztett fogház és pénzmellékbüntetés mindenképpen szükséges a büntetési célok eléréséhez.

A VI. VII., VIII. és XIV.r. vádlottak vonatkozásában kiszabott pénzbüntetésnek mind a napi tétel száma, mind az egy napi tétel összege arányos, így ezek enyhítésére sem látott lehetőséget az ítéletábra.

Nem látott továbbá lehetőséget arra sem, hogy a büntetések helyett bármelyik vádlottal szemben intézkedést alkalmazzon.

Ami a jogszabályi hivatkozásokat illeti, az elsőfokú bíróság nem hivatkozott a Btké. 25. § (1) bekezdés d) pontjára, amely kimondja, hogy a Btk. 307.§-a szempontjából bélyeg a mérésügyi hatóság által mérőeszköz hitelesítésének bizonyítására használt bélyegző és pecsét. Tévesen hivatkozott az I. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 89. § (2) bekezdésére a büntetés végrehajtásának felfüggesztése tekintetében, a Btk. 89. § (3) bekezdése helyett.

Kiegészíti a jogszabályi hivatkozást azzal is, hogy a felmerült bűnügyi költségre való külön-külön kötelezés a Be. 338. § (3) bekezdésén alapul.

A kiadni rendelt bűnjelekről történő rendelkezés során az elsőfokú bíróság az egyéb érdekelt címét az írásba foglalt ítéletében nem tüntette fel, holott az az ítélet végrehajthatósága miatt szükséges, ezért azt az ítéletábra pótolta.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során az I., VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegét pontatlanul határozta meg, mivel nem vett figyelembe két tanú megjelenésével felmerült tételt, továbbá számítási hibát is vétett, ezért az ítéletábra azokat helyesbítette.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I., VI., VII., VIII. és XIV. r. vádlottakra vonatkozó részében a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbviteli nyilvános ülésen az I.r. vádlott lakcímkártyájából megállapította a jelenlegi lakcímét, melyet a határozatának rendelkező részében rögzített.

Szeged, 2007. december 11.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.341/2007/7. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.1109/2005/19. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része az I., VI., VII., VIII. és XIV.r. vádlottak vonatkozásában 2007. évi december hó 11. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2007. december 11.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke